pridno kupujete dnevnik »Slovenec«, katerega bo ob nedeljah pred cerkvijo pri pozni sv. maši prodajal organistov Jakec. Ima 16 do 20 strani s krasno nedeljsko prilogo, kjer piše čisto po domače o važnih stvareh, n. pr. delavski vestnik, žena in dom, kmetijske zadeve, naš domači zdravnik, pravni nasveti itd. Velekanimiv je kotiček Kurenčkove Nežke in Frtaučkovega Gustla, ki »imata beseda«. Tudi je roman, več lepih povestic, novice iz celega sveta, politika in še drugo. Poskusite za gotovo parkarat, že papir je toliko vreden. Gotovo je dandanes tudi 2 Din težko dobiti in dati, pa z malo dobre volje že gre. Nikomur ne bo žal. — Po enomesečnem odmoru se je pri nas zopet oglasil mrtvaški zvon. Kar dve sta isti dan, namreč v soboto dne 5. t. m., umrli. Sta to Agata Košič v Hošnici in Ana Haberl na Razgorju. Večna luč naj jima sveti.

Makole. Dne 24. junija je umrl pri Sv. Ani dober gospodar Hajšek Anton, star 73 let. Zapustil je dva sina: mlajši je doma na posestvu, starejši pri Sv. Petru niže Maribora. Rajni je bil prejšnja leta občinski odbornik. Ženo je izgubil že leta 1911 in je med vojno sam, brez žene, sinov, dekle in hlapca, oskrboval svoje precejšnje posestvo.

Prihova. Nekoliko o naših dobrih in poštenih fantih. Več se jih je izučilo raznih rokodelstev, drugi so šli v službe k orožništvu in financi. Največ jih pridno pomaga pri gospodarstvu staršem; mnogi so obiskovali razne kmetijske in vinorejske šole ter bodo dobri gospodarji. Eden naših fantov, in sicer Alfonz Pirš, se ni za stalno več vrnil iz vojaške službe na dom. Dobil je službo na Dunaju, kjer se je izobrazil in naučil več jezikov. Služil je kot dvornik na italijanskem in grškem poslaništvu, odkoder je prišel na kraljevi dvor v Beograd. Služi že čez poldrugo leto na dvoru O priliki obiska romunskega kralja v Bukarešti z našo kraljevsko dvojico je bil odlikovan s častno kolajno na traku z lavorjevem vencem. Drugi naš domačin je Maks Pirnik. Kot deček je pasel živino. Ker je tako lepo pel, je neki gospod rekel, ta fant naj bi se šel šolat za organista. In res je napravil skušnjo na celjski orglarski šoli. Vstopil je kot organist nekje na Kranjskem, potem je deloval v Breznem ob Dravi in v Rušah. Pripravljal se je že prej in se vpisal na učiteljišče, kjer se je z vztrajnostjo in pridnostjo izučil za učitelja. Prva učiteljska služba je bila v Čadramu, kjer je bil zelo priljubljen. Želel se je še dalje izobraziti v glasbi. Posrečilo se mu je dobiti mesto učitelja v Litiji ter od tam obiskovati konzervatorij v Ljubljani. Po dobro dovršenih študijah je bil pred kratkem diplomiran za profesorja glasbe. Vsem našim vrlim fantom čast in priznanje!

Polzela Odbor za obnovo gorooljske cerkve vabi in prosi vse, ki bi hoteli sodelovati pri prodaji tablci za tombolo, ali pa da bi pomagali pri nabiranju dobitkov, naj se gotovo udeleže sestanka v občinski pisarni na Polzeli v nedeljo dne 13. avgusta ob osmih dopoldne, kjer si bodemo razdelili podrobno delo. Prav posebno se obračamo do vseh fantov tukajšnje kakor tudi sosednih župnij, naj se udeleže tega sestanka v čim večjem številu. Z nesebično požrtvovalnostjo na delo za čast božjo. — Odbor.

Galicija. Tužno so nam zapeli zvonovi ter naznanili prežalostno vest, da je zatisnil za vedno svoje oči v celjski javni bolnici komaj v starosti 53 let g. Josip Podpečan, posestnik v Galiciji. Rajni je bil vzoren slovenski mož, skrben gospodar, veren katoličan, značajen in pošten ter zato pri vseh priljubljen. Bil je mož, ki ni maral, ne dopuščal pohujšljivega govorjenja; nikoli ni čez njegova usta zdrknila kaka kletev ne godrnjanje zoper previdnost božjo. Do zadnjega je ostal vedno zvest svojemu globokemu krščanskemu prepričanju. Vdan v voljo božjo je po težki partedenski bolezni, previden s sv. zakramenti, mirno v Gospodu zaspal. Vsi ga bomo pogrešali, posebno pa žena, s katero mu ni bilo več namenjeno živeti v srečnem zakonu. Ni bil le ženi dober mož in otrokom skrben oče, bil je tudi napreden gospodar. Udejstvoval se je pri raznih društvih gospodarskega in prosvetnega značaja. Bil je podpredsednik tukajšnje sadjarske in vrtnarske podružnice, dolgoleten član in odbornik katoliškega prosvetnega društva ter podporni član prostovoljnega gasilnega društva. Za vse dobrote, ki jih je izvršil, naj mu bo Vsemogočni stoteren plačnik. Konečno bodi na tem mestu izrečena tisočera zahvala vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, kateri so ga pospremili na njegovi zadnji poti. Ohranjen mu bodi časten spomin. Večna luč naj mu sveti! Preostalim, to je njegovi ženi in otrokom, pa naše iskreno sožalje!

Št. Janž pri Velenju. Turobno in srce pretresujoče so peli farni zvonovi, ki so naznanjali prezgodnjo smrt mlade žene Marije Zajc, po domače Benetkovce v Pirešici. Umrla je v celjski bolnišnici na posledicah težke operacije. Brez slovesa je odšla od nas in zapustila v globoki žalosti ljubljenega moža, s katerim je živela komaj 2½ leta v srečnem zakonu. Dne 24. julija je bil tukaj njen pogreb ob obilni udeležbi. Saj je bila rajna skozi 17 let skrbna gospodinja že tudi pokojnega šentjanžkega č. g. župnika Franceta Gosaka. Ona, ki je bila vedno zdrava in živahna in sejala le veselje okrog sebe, nas je vse, ki smo jo poznali, užalostila in pretresla s svojo nenadno smrtjo, posebno še moža, ki je v kratki dobi treh let pokopal že drugo ženo. Izrekamo mu svoje iskreno in globoko sožalje z željo, da mu Bog pomaga nositi težki križ, rajni pa naj da uživati po prestanih mukah večno veselje v nebesih. Na veselo svidenje nad zvezdami, kjer ni več solza in ne ločitve.

Braslovče. V petek ob 11. uri ponoči je začelo goreti veliko gospodarsko poslopje Čulka iz Št. Martina. Pogorela mu je vsa krma, stroji, orodje, eno tele, race in nekaj kokoši. Kako je ogenj nastal, se ne ve; sumi pa se, da je bil podtaknjen. Gasit so prišle požarne brambe iz Prekope in iz Braslovč z motorko. — Dne 23. julija je umrla v Parižljah Tončka Turk, mlada mati, stara šele 30 let. Zapušča tri male otročičke. To je že drugi slučaj nagle smrti mladih mater.

Sv. Rupert nad Laškim. Čeprav je letos slabo vreme zadrževalo poljska dela, vendar smo že vse pokosili in dobili večji del samo lepo seno pod streho. Žetev, ki bi že bila gotova, če bi ne bilo deževalo kar naprej, meseca junija, se je vršila v juliju. Letina bo v našem kraju dobra. Sadne pijače pa bo malo. — Dne 20. julija je za vedno zaspala g. Marija Podgoršek, žena Jakoba Podgoršek, strelskega mojstra v rudniku Trobendol. Pogreb se je vršil v soboto dne 22. julija, po deveti sv. maši na Kalobju. Bog ji daj večni mir in pokoj! Preostalim naše sožalje!

Padovka je molče pometala dalje. Pustil sem jo, slišal pa sem še, kako je stopil Tim v kuhinjo in zadovoljno rekel Matildi:

»Energičen postaja!«

Drugo poglavje.

O gospodu Boltežarju in o Milčki in Malčki. O igri skatu ter učiteljici s potno košaro ter z omaro za obleko.

Brez človeške družbe ne strpim. Valovje morja, po katerem sem se vozil do sedaj tam zunaj po svetu, buta v ta mirni pristan in stresa »čoln, ki se je rešil«, da se Bog usmili. Študiram kakor študent, ki hoče napraviti izkušnjo v šestih mesecih, ker čaka njegovo dekle na poroko. Filozofijo, umetnostno zgodovino. Tudi nekaj prirodoznanskih knjig leži na moji mizi. V svojih šolskih letih sem užil prav žalosten pouk v prirodoslovju in moram pravzaprav začeti od kraja. Pri tem berem pogostokrat knjige, ki so jih napisali ljudskošolski učitelji; preproste so, smiselne, nazorne. Tu in tam leži tudi blesk poezije nad črkami

Prvi znanec, ki sem si ga pridobil, je oskrbnik Boltežar. Ta mož je neki dan stopil v mojo sobo in rekel, naj oprostim, ker si je upal, da me obišče. Bil sem sicer prepričan, da se prvi obisk spodobi meni novodošlecu, toda v svoji osamelosti sem gosta srčno pozdravil.

Gospod Boltežar je štiridesetletnik, nekoliko preobilen, čigar očesci živahno in veselo sijeta iz rdečega kmetskega obraza. Oskrbuje gozdove nekega bogatega trgovca, ki le poredkoma prihaja na obisk iz glavnega mesta, in je obenem predstojnik urada ter okrajni šolski nadzornik.

»Če se nameravate tukaj udomačiti, gospod Hubert, vam bom morebiti tu in tam v korist.«

Tim je moral prinesti vina in je stregel s tisto, le meni dobro znano vnémarnostjo, ki jo je prevejanec vedno kazal, če je bil v hiši gost, ki po njegovih mislih ni bil čisto »družabno vzgojen«.

Gospod Boltežar je zgovoren mož. Pokazalo se je, da mnogo bolje vé, kako je zgrajena moja hiša, kakor pa jaz sam; ko so jo namreč gradili, je neprestano lazil okrog nove stavbe, čeprav ga stvar ni prav nič brigala.

lažno za carske potomce.

Apostol lekarnar.

Katehet: »Kaj pa je postal Savel, ko se je spreobrnil?«

Učenec ne ve.

Katehet mu hoče pomagati: »No —, a —, apo — apo —«

Učenec: »Apotekar.«

Gradnja železne ceste.

V okraju Moravske Ostrave se bodo lotili gradnje nove ceste iz železa. Med železno konstrukcijo bodo nasuli prodec in asfalt. Ta način gradnje je baje zelo poceni in bo cesta izredno trpeča.

Inserirajte!